

מחלקות NL, L

כל TM אמור לקרוא את כל הקלט, אז המקום הוא לפחות n . מה אם, חוץ מקריאת הקלט, הוא משתמש רק במספר קטן של תאים, אפילו פחות מ- n ? נשתמש במודל אחר: יש סרט אחד שהוא רק קלט (קריאה בלבד, $read-only$) וסרט עבודה. נאמר שיש ל- M סיבוכיות מקום $f(n)$ או ש- M רץ במקום $f(n)$, אם מספר תאי העבודה ש- M קורא הוא לכל היותר $f(n)$.

עבור $NNTM$, נגדיר את סיבוכיות המקום ע"י המספר המקסימלי של תאי עבודה שנסרקים מעל כל הענפים של עץ החישוב, עבור קלט באורך n .

$$L := SPACE(\log n), \quad NL := NSPACE(\log n)$$

לדוגמה

$$L_1 := \{0^{n/2}1^{n/2} : n \in \mathbb{N}\} \in L$$

נוכיח ע"י תיאור אלגוריתם שמכריע את השפה, במקום $\log n$. נניח שהקלט מתקבל על סרט 1, ויש את סרט 2 – סרט עבודה.

1. נעבור על סרט 1 עד ה-1 הראשון. בכל 0 שרואים, נוסף 1 לספירה בסרט 2.
2. נמשיך על סרט 1 עד הסוף. לכל 1 שרואים, נחסיר 1 מהספירה בסרט 2.
3. אם קוראים מקום ריק בסרט 1 ובסרט 2 כתוב 0, נקבל. אחרת, נדחה.

המקום הדרוש הוא $O(\log n)$ עבור שמירת מספר עד n .

דוגמה 2

$$PATH := \{(G, s, t) : \text{directed graph } G \text{ has a path from } s \text{ to } t\} \in NL$$

נוכיח ע"י תיאור אלגוריתם לוגריתמי אי-דטרמיניסטי שמכריע את השפה. עבור קלט (G, s, t) כאשר יש ב- G m קודקודים:

1. נשמור מצביע לקודקוד s .
 2. נרוץ עד שנגיע ל- t , או m פעמים:
- a . המצביע השמור מצביע על a . נבחר (באופן אי-דטרמיניסטי) צלע (a, b) , ונצביע על b .
 - b . אם הגענו ל- m פעמים, נדחה.
 3. נקבל.

בכל ענף, ה- $NNTM$ שומר רק מצביע לקודקוד (מספר עד m) ומונה (שיכול להיות עד m). בסה"כ, מקום $O(\log m)$.

קונפיגורציה של TM עם שני סרטים

ב- TM עם סרט קריאה בלבד, התוכן שלו לא משתנה – ולכן הוא לא חלק מהקונפיגורציה (רק המיקום של הראש). אם M הוא מ"ט שרץ במקום תת-לינארי $f(n)$, אז מספר הקונפיגורציות שלו הוא $n \cdot f(n) \cdot 2^{O(f(n))}$.

$n \cdot f(n)$ זה מספר המיקומים האפשריים של שני הראשים. $2^{O(f(n))}$ זה מספר האפשרויות לתוכן של סרט 2.

אם $f(n) = \log n$ אז ה- TM רץ בזמן לכל היותר $O(n^2 \log n)$. כלומר, L ו- NL הם בזמן פולינומי: $L, NL \in P$.

משפט סביץ' בהרחבה למקום תת-לינארי

ניזכר במשפט סביץ': לכל פונקציה $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}^+$ כך ש- $f(n) \geq n$, מתקיים: $NSPACE(f(n)) \subseteq SPACE(f^2(n))$.

משפט סביץ' המורחב: לכל פונקציה $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{R}^+$ כך ש- $f(n) \geq \log n$, מתקיים: $NSPACE(f(n)) \subseteq SPACE(f^2(n))$.

ההוכחה זהה להוכחה של משפט סביץ' הרגיל, כאשר משתמשים ב- TM עם שני סרטים (אחד לקריאה בלבד).

משפט סביץ' מוכיח ש- $PSPACE = NPSPACE$, אבל לא ש- $L = NL$. למה?

כי המעבר הריבועי גדול יותר מהלוגריתם. כלומר, המשפט נותן לנו: $NL \subseteq SPACE(\log^2 n)$, שזה לא זמן לוגריתמי.

אז השאלה $NL = ? L$ היא שאלה פתוחה.

NL-reducibility

מכונת $log\ space\ transducer\ (LST)$ היא TM עם:

- סרט קלט לקריאה בלבד.
- סרט פלט לכתיבה בלבד – שלא יכול לזוז שמאלה.
- סרט עבודה לקריאה וכתיבה – שיכול להכיל עד $O(\log n)$ תווים.

פונקציה **חשיבה במקום לוגריתמי** ($log\ space\ computable\ function, LSC$) היא פונקציה: $f: \Sigma^* \rightarrow \Sigma^*$ כך שקיים LST כלשהו M שמחשב את f – כלומר עבור קלט x שמתקבל על סרט הקלט, יהיה כתוב $f(x)$ על סרט הפלט בסוף הריצה אחרי ש- $M(x)$ עוצר.

שפה A תיקרא $log\ space\ reducible$ לשפה B (נסמן $A \leq_L B$) אם קיימת פונקציה LSC כך ש: $x \in A \iff f(x) \in B$.

שפה B תיקרא **NL-hard** אם כל שפה A ב- NL היא $log\ space\ reducible$ ל- A . כלומר אם מתקיים: $\forall A \in NL : A \leq_L B$.

אם בנוסף, $B \in NL$, אז B היא **NL-complete (NLC)**.

נשים לב שרדוקציה שהיא \leq_L (לוגריתמית במקום) היא גם \leq_p (פולינומית בזמן), כי לוגריתמי במקום גורר פולינומי במקום, ופולינומי בזמן גורר פולינומי בזמן.

NL-completeness

טענה: אם $A \leq_L B$, אז $B \in L \implies A \in L$.

הוכחה: ראשית, נשים לב לבעיה: $f(x)$ המתקבל מה- LST הוא לא בהכרח בגודל $\log n$. אז איך אפשר לומר שהרדוקציה לוגריתמית? כדי לשמור את הפלט, צריך מקום לא-לוגריתמי.

נעשה טריק: במקום לחשב את כל $f(x)$ ואז להעביר את הפלט בתור קלט ל- TM של B , נריץ את ה- TM של B במקביל ל- LST , וכשה- TM של B צריך עוד תו, נחשב אותו. פורמלית:

יהי M_B ה- TM המכריע את B (משתמש במקום לוגריתמי). ויהי M_A ה- LST המחשב את $f(x)$. בהינתן $x \in ? A$, נריץ את M_A עד שנקבל תו. נריץ את M_B עד שהראש רוצה לקרוא את התו הבא. ואז נריץ את M_A עד שמקבלים את התו הבא, ונריץ את M_B עד שהוא רוצה לקרוא עוד תו... וכו'.

אנחנו צריכים רק לשמור את המיקום של הראש הקורא של M_B , שזה דורש מקום $O(\log |f(x)|)$. ובגלל ש- $O(n^2 \log n) < O(n^3)$, נקבל ש- $O(\log |f(x)|) \in O(\log n)$.

כלומר, המערכת (M_A, M_B) היא DTM לוגריתמי במקום שמכריע את A .

מסקנה: אם יש שפה אחת שהיא $NL-complete$ וגם ב- L , אז $L = NL$.

PATH היא NLC

כבר הראינו ש- $PATH \in NL$. נראה עכשיו שלכל שפה $A \in NL$, מתקיים $A \leq_L PATH$.

יהי N, NTM שמכריע את A במקום $O(\log n)$. נבנה את הרדוקציה:

אנחנו צריכים לבנות גרף שיתאר את תהליך הריצה של N . נשנה את N כך שתהיה לו קונפיגורציה מקבלת יחידה (פשוט מכל קונפיגורציה מקבלת, נמחק את הסרט ונזיז את הראש למיקום הכי שמאלי). עכשיו, בהינתן קלט x עבור N , נבנה את $\langle G, s, t \rangle$:

- כל קונפיגורציה של N תהיה קודקוד של G . זה נותן לנו $O(n^2)$ קודקודים.
- נגדיר $s := c_{start}$, $t := c_{accept}$.
- נוסיף צלע (c_i, c_j) אם c_i מניבה את c_j בצעד אחד.

אם $x \in A$, זה אומר שיש סדרת מעברים בין קונפיגורציות שמסתיימת במצב המקבל. שזה בדיוק מסלול $t \rightsquigarrow s$. והפוך, מסלול $s \rightsquigarrow t$ מתאר סדרת קונפיגורציות שמחילה ב- c_{start} ומגיעה ל- c_{accept} .

נוכיח שהפונקציה היא לוגריתמית במקום. ניזכר שאנחנו לא צריכים לשמור את כל הפלט ביחד – רק להעביר אותו למכונה של $PATH$. נתייחס לקונפיגורציה ע"י מספר סדרתי – עבור $O(n^2)$ קונפיגורציות, זה דורש רק $O(\log n^2) = O(2 \log n) = O(\log n)$ מקום. לכל אחת, גם נבדוק לאיזה קונפיגורציות אפשר להגיע בצעד יחיד (בשביל הצלעות). אפשר לבדוק כל קונפיגורציה בנפרד ולא צריך לשמור מידע בין לבין, אז כל זה קורה ב- $O(\log n)$ מקום. והבדיקה היא פולינומית בזמן.

מסקנה: $NL \subseteq P$

הוכחה: כל TM שמשתמש במקום $f(n)$ רץ בזמן $2^{O(f(n))}$, אז גם הרדוקציה שתארנו יכולה לרוץ בזמן פולינומי. כלומר לכל שפה $A \in NL$, מתקיים $A \leq_p PATH$. ואפשר לפתור את $PATH$ בזמן פולינומי ("ע"י DFS, BFS). אז כל שפה ב- NL היא גם ב- P .

מחלקת $coNL$

$$coNL := \{A : \bar{A} \in NL\}$$

טענה – משפט אימרמן (Immerman – Szelepcsényi): $NL = coNL$. כלומר כל שפה שהמשלים שלה מוכרע ע"י DTM במקום לוגריתמי, בעצמה גם ניתנת להכרעה ע"י DTM במקום לוגריתמי.

הוכחה: נוכיח ש- $\bar{PATH} \in NL$. אנחנו כבר יודעים שלכל $A \in NL$, מתקיים $x \in A \Leftrightarrow f(x) \in PATH$. כלומר:

$$x \in \bar{A} \Leftrightarrow x \notin A \Leftrightarrow f(x) \notin PATH \Leftrightarrow f(x) \in \bar{PATH}$$

אז תהי שפה $A \in NL$ כלשהי, אנחנו יודעים שמתקיים $\bar{A} \leq_L \bar{PATH}$, כלומר $\bar{A} \in NL$ אז $A \in coNL$, כנדרש.

נותר להוכיח ש- $\bar{PATH} \in NL$. תהי $A \in NL$, ויהי $NTM N$ שמכריע את A במקום $O(\log n)$ עבור קלט בגודל n .

נשתמש באותה בנייה של הגרף מהרדוקציה של $A \leq_L PATH$, אבל הפעם נרצה לבדוק אם $s \rightsquigarrow t$. לכאורה, נוכל פשוט לבדוק את כל המסלולים באורך m שיוצאים מ- s , ואם הגענו ל- t , נדחה. הבעיה היא שנצטרך לשמור רשימה של המסלולים והקודקודים שעברנו בהם, וזה דורש יותר מקום מ- $O(\log n)$.

נציע רעיון – ספירה בשכבות. עבור $m = |V(G)|$, נשאל: לכמה קודקודים אפשר להגיע מ- s בצעד אחד, לכמה קודקודים אפשר להגיע בשני צעדים... לכמה אפשר להגיע ב- m צעדים. פורמלית, נגדיר:

$$R_i := \{v : v \text{ is reachable from } s \text{ in } \leq i \text{ steps}\}, \quad c[i] := |R_i|$$

ברור שמתקיים: $R_0 = \{s\}$, $c[0] = 1$, ו- R_m זה כל הקודקודים שאפשר להגיע אליהם מ- s . אנחנו רוצים לחשב את $c[m]$ בזמן לוגריתמי.

- נתחיל עם $c[0] \leftarrow 1$.
- **שלב L :** לכל $0 \leq i < m$:
 - נאתחל $c[i+1] \leftarrow 1$
 - לכל קודקוד $v \neq s$:
 - נאתחל $d \leftarrow 0$
 - לכל קודקוד u :
 - באופן לא דטרמיניסטי, נבחר אם לבדוק את u או לא. אם נבחר לבדוק, אז:
 - נלך i צעדים מ- s (נבחר את הצעדים באופן לא דטרמיניסטי), ואם לא הגענו ל- u , נדחה את הענף הזה.
 - אם מצאנו את u , נוסיף 1 ל- d : $d \leftarrow d + 1$.
 - אם בנוסף, $(u, v) \in E(G)$, אז $c[i+1] \leftarrow c[i+1] + 1$.
- ונחזור לשלב L (נעבור לקודקוד v הבא).
- אחרי שבדקנו את כל ה- u , נבדוק אם $d = c[i]$. אם לא, נדחה את הענף. זה מוודא שהענף הזה מצא בדיוק את כל הקודקודים של R_i .

באינטואיציה, למה זה עובד:

- האי-דטרמיניזם נותן לנו לבחור בדיוק את ה- $c[i]$ קודקודים של R_i שאנחנו רוצים לוודא.
- הבדיקה $d = c[i]$ מבטלת כל ענף עם יותר מדי או פחות מדי.
- לכל v , מספיק שיהיה $u \in R_i$ יחיד עם $(u, v) \in E(G)$ כדי שנספור את v לתוך $c[i+1]$.
- אנחנו לא שומרים קבוצות – רק את האינדקס והספירה. זה דורש רק מקום $O(\log m)$.

עכשיו, אנחנו צריכים לבדוק ש- t לא נמצא ב- R_m :

- נאתחל מונה: $d \leftarrow 0$. זה יספור לכמה קודקודים ב- R_m אפשר להגיע.
- לכל קודקוד u :
 - באופן לא דטרמיניסטי, נבחר אם לבדוק את u או לא. אם נבחר לבדוק, אז:

חשוביות (קיץ תשפ"ו) – הרצאה 10 – מחלקות L, NL, coNL, שלמות NL, היררכיית מקום

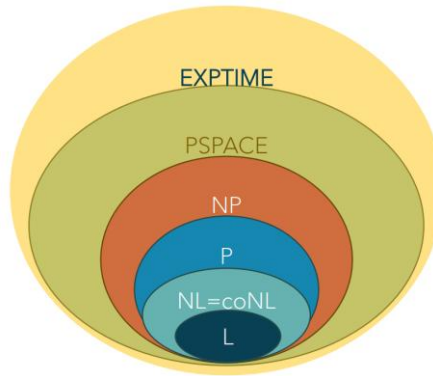
- נעשה m צעדים (נבחר את הצעדים באופן לא דטרמיניסטי), ואם לא הגענו ל- u , נדחה את הענף הזה.
- אם $u = t$, כלומר יש מסלול $t \rightsquigarrow s$, **נדחה**.
- אחרת, $d \leftarrow d + 1$.
- בדיקה אם $d = c[m]$.
- אם לא, אז **נדחה** (כי אחרת, היינו אולי שומרים ענף לא תקין. הדרישה הזו גורמת לנו לשמור רק ענפים שמגיעים ל- t , אם יש מסלול כזה).
- אחרת, **נקבל**.

סיבוכיות מקום: שומרים את:

- m (מספר הקודקודים),
 - u, v (מספרים סידוריים של הקודקודים הנוכחיים שנבדקים),
 - i (אינדקס),
 - $c[i], c[i + 1]$ (מונים מהשלב הראשון),
 - d (מונה כללי לוודוא).
- זה מספר קבוע של מונים וקידודים, אז $O(\log m)$. שזה קטן יותר מ- $O(\log n)$ (זה גודל הקלט המקורי). בסה"כ:
- $$\overline{PATH} \in NL\text{-complete} \Rightarrow PATH \in coNL\text{-complete} \Rightarrow NL = coNL$$

כנדרש.

סיכום ביניים

משפט היררכיית המקום – The Space Hierarchy Theorem

פונקציה $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ כך ש- $f(n) \geq O(\log n)$ תיקרא **חשיבה במקום** (space constructable) אם קיים DTM כלשהו M כך שבהינתן קלט 1^n (שרשור, ייצוג אונארי) הוא מחשב את $f(n)$ במקום $O(f(n))$.

דוגמאות: כדי לחשב את $\log n$, אפשר לכתוב את n בייצוג בינארי (או בבסיס לפי בסיס הלוג) ולספור את מספר הביטים. הספירה הזו דורשת עוד $\log \log n$ מקום. כדי לחשב כפל של $x \cdot y$, צריך $|x| + |y|$ מקום.

משפט היררכיית המקום: לכל פונקציה $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ חשיבה במקום, קיימת שפה A המוכרעת ב- $O(f(n))$ מקום, ולא מוכרעת ב- $o(f(n))$ מקום.

הוכחה: נבנה אלגוריתם ב- $O(f(n))$ מקום ונראה שהשפה שלו לא יכולה להיות מוכרעת ב- $o(f(n))$ מקום.

ניזכר בהגדרה של o – החל ממקום מסוים n_0 , יש שאיפה לאפס.

יהי $TM M$ כך ש- $| \langle M \rangle | \geq n_0$ (כלומר, גודל הקידוד מספיק ארוך כדי שנראה את ההשפעה של o).

נתאר את D על קלט $\langle M \rangle$, כאשר $n := | \langle M \rangle |$:

1. נחשב את $f(n)$ ונסמן את התא הזה בסרט. אם ננסה לעבור את המקום הזה, נדחה.

2. נסמליץ את $M(\langle M \rangle)$ תוך מעקב אחרי מספר הצעדים. אם עברנו $2^{f(n)}$, נדחה.

3. נחזיר את ההיפך ממה שיצא.

D מכריע שפה כלשהי (את $L := L(D)$) ב- $f(n)$ מקום. עכשיו, נראה ש- L לא מוכרעת ב- $o(f(n))$ מקום.

נב"ש שיש TM כלשהו M שמכריע את L ב- $o(f(n))$ $g(n) :=$ מקום. כלומר $L = L(M)$. אז $D(\langle M \rangle)$ מסמלץ את M ב- $d \cdot g(n) < f(n)$ מקום d הוא קבוע כלשהו כדי לפצות על הפער שיכול להיות בגלל א"ב שונה או מספר מצבים שונה). $D(\langle M \rangle)$ מחזיר את ההיפך מ- $M(\langle M \rangle)$, סתירה לכך ש- $L(D) = L = L(M)$.

מסקנות מ-SHT

1. לכל שתי פונקציות $f(n), g(n)$ חשיבות במקום, כך ש- $g(n) = o(f(n))$, מתקיים $SPACE(g(n)) \subsetneq SPACE(f(n))$.

2. לכל $1 \leq a < b \in \mathbb{R}$, מתקיים $SPACE(n^a) \subsetneq SPACE(n^b)$.

3. $NL \subsetneq PSPACE$. כי ממשפט סביץ', $NL \in SPACE(\log^2 n)$ ו- $\log^2 n \in o(n)$.

$$EXPSPACE = \bigcup_k SPACE(2^{n^k})$$

4. $PSPACE \subsetneq EXPSPACE$, כי היחס בין מקום פולינומי למעריכי הוא יחס של o .